

סח:

מי שאחזו פרק שביעי גיטין

מסורת הש"ס

תורה אור

1. בארץ אפים ישתה קצין ולשון רכה תשבר קרב. מסילי כה טו
2. אל מוציא ממצרים בחוצפת ראם לו יאבל גימס צרו ועצמתיהם יגרם וחציו יסידן.
3. מה יתרון לאדם בכל עמלו ישמעל תחת השמש. קהלת א א ג
4. וכל אשר שאלו עיני לא אצלויה מהם לא קנעתי את לבי מכל שמהיה כי לבי ישמח מכל עמלי וזה יהיה חלקי מכל עמלי. קהלת ב א
5. אני קהלת הייתי חלקך על ידך אל בירווקים. קהלת א ב
6. הנה מקומו שלשלמה עמלו גברים קטוב לה מנבוי ישראל. כלם אצור ירב מלמדו מלחמה איש חרבו על ידכו פחדו כלילוח. שיר השירים ג 1-2

איחננא ליב. למשך מעליו שלל יחוף זו: כפא לקומסיס. לנד אחר ויאסתלק עובי כמיפיו מן הביט: ולשון רכה כשבר גרס. על ידי לשון רכה שמנה מענה רך בשברה ענמי: אסקיס. העלהו להטותו אל הדקך: רויא. שיכור: אסקיס. אל הדקך: חוא הדווסא דסוו מחדי לב. ראה הנכנס כלה שהיו מרנין בשמחה מאלד: אנסיס מסיא. שמה הרבה: נגידו מיכלא מיניס. משטו ידיכס מלהאכילו כי אס מעט: קניא. קניס: דמסימן ליה אשכנסיס. מלמניו בשבעות כשנבע לו להחזירו לו: דליס כסו ישוב. של זרעיס וילגנות להמפרנס סס: ופקע טורא. מתנדק מעט כמין חרין עד שמשליך סס זרע האלנות וגדלים אלנות של ומתפרנס מהס: בדקו קניא. בדקו עד שהיו בקיאוין היכן יש קן של דוכיפת דהוא תרנגולא כרא: וויסא. זוכימ כתי שיראה את בניו ולא יוכל ליכנס אלס ויהא לרין לשמיר לבקע הזוכימ: רמא כיה. שגמו של שלמה קלא: חנק נפשיס. מה שמסת לו: וכעא מינער ליכס קטן. עד שיכא שמי שערות ויהא רחוי לחלילה וידע היה זה שעמדיה להמתין שלש עשרה שנה: שכנס יומי לים ליס. אינו בטוח לחיות שבעה ימים שמה למטר ימות: אכי גוא. מחמיו היה חוצר גדול זכר וכסף עמוון: סרמיס גביס. איחר אללו שלמה לאשמדאי. מרח בלשון ארמי איחור כדלמרין

בבבא קמא (דף פ:): מלך מרח ניתרה שמואל: הוס קאי לחודיס. שלמה אלל לאשמדאי: כסועפות ראס לו. להקדוש ברוך הוא יש לו חועפות ראמיס למשלמתו וליפער פורענות בשלימותו: מלי רבוייכו. ששמתה הקב"ה נכס: עוקפך. טעמתו היה שס חקוק עליה: ספקיס. דמחו: גונדו. לבשו. וכביאורי טהרות דרז האיו ראימי קודו מקידה של חרס לשמות מיס (סועה דף לב:): לא סריך. אינו נדבק לומר דבר אחד של טעות כל הימים שזה אומר הייתי מלך ואינו אומר דבר טעות אחרת: בדקו ככרטיס. שרגליו של עד דמות ללל מרגוליס: כמוקי קאסי. אינו כל לשכס יקף אלל באנפיללות קאלגויס כלע"ו: מלך והדיוט. היה שלמה לא חור שוב לללכותו: לדמא דרישא. חולי ככז הראש ככל מחמת דס: שורכינא. מין ארו כדלמרין כראש השנה (דף כג). תאשור שורכינא: ויניא. ערבה: ואסא דרא. הדס לא: מילפא. לפספה ען ששמו פופלי"ר: ומילפי ימא. גירופל"ס: וינלא. מין עשכ: ורדא. רוס"א: דקאי כחד דרא. כל עלין שלו מזל אחד זה למעלה מזה: ללליסא. ככז חני הראש: כוואל סיורא. כדינר של כסף כרוף ישמענו: להאי גיפא דכאינ ליס. שחוב הדס על חני הראש ששס כככז: וליפלייב. למרגולא שחוט: כסיפי דככא. כמחוזת הפסח: לכרוקמי

6) בני הערוך ערך מרה תרהיהו, 8) סי כלע (שלמה ס"א כע"ה וסי כלע לפתקא מ"ד, 1) ס"א וכתיב וזה, 2) סהדרין כ"ה, 3) מגילת יח, 4) ונערוך עין חלף פי' ותמריניו, 5) וכלס ספ"ו מ"א, 6) ר"ל עין מלכות ראשית שחן על העלויס. רש"ל 8) ונעלך כ"א.

גליון הש"ס

רש"י ר"ה יב"א סין עשה וכן בחולין דף ק"ה פ"ב סך רפס"ה א"נ"ל:

לעזר רש"י

קאלגויס וקלגוי"ס. גרב ועל קל. ספילי"ר. כספס. בירופלי"א. קרמל (ס"ח). רוס"א (רוש"א). ורד.

מוסף רש"י

וחד אמר בגנדר. עליס וספר טהרות (כלס פט"ו) פירש רב האי מקידה היא מקדיה של חרס ודומה לו חר אמר קודו וחד אמר מקל (ויק"ד פ' אמרי) וזה מקדיה ששמה סה מיס (סוה"ר"ו כ"ג). מלך והדיוט. וסוב לא חור למלכותו (ס"ס).

לא מסיר לי לשרא דימא מסיר ליה ולא יחיב ליה אלא לתרגולא ברא דמהימן ליה אשבעותיה ומאי עבד ביה ממיטי ליה למיורי דלית בהו ישוב ומנה לה אישינא דטורא ופקע טורא ומנקיט מייתי ביורגי מאילני ושרי התם והוי ישוב והיינו דמתרגמינן נגר טורא בדקו קניא דתרנגולא ברא דאית ליה בני וחפזיה לקינה זוגיאת חיותי כי אתא בעי למיעל ולא מצי אול אייתי שמירא ואותביה עלויה רמא ביה קלא שדייה שקליה אול חנק נפשיה אשבעותיה אמר ליה בניהו מאי טעמא כי חיותיה להווא סמיא דהוה קא טעי באורחא אסיקתיה לאורחיה אמר ליה מכרוי עליה ברקיעא דצדיק גמור הוא ומאן דעבד ליה ניהא נפשיה זכי לעלמא דאחי ומאי טעמא כי חיותיה להווא רויא דקטעי באורחא אסיקתיה לאורחיה א"ל מכרוי עליה ברקיעא דרשע גמור הוא ועבדי ליה ניהא נפשיה כי היכי דליבליה לעלמא מאי טעמא כי חיותיה להווא חדותא בכית אמר ליה בעי מימת גברא בגו תלתין יומין ובעיא מינטר ליכס קטן תליסרי שנין מאי טעמא כי שמעתייה להווא גברא דאמר ליה לאושכפא עביד לי מסאני לשב שנין אחיבת אמר ליה הווא שבעה יומי לית ליה מסאנו לשב שנין בעי מ"ט כי חיותיה להווא קסמא דהוה קסיס אחיבת אמר ליה דהוה יתיב אכי גזא דמלכא לקסום מאי דאיכא תותיה ⁶תרחיה גביה עד דבנייה לבית המקדש יומא חד הוה קאי לחודיה אמר ליה כתיב ²כתועפות ראם לו ואמרינן כתועפות אלו מלאכי השרת ראם אלו השדים מאי רבותיכו מינן א"ל שקול שושילתא מינאי והב לי עיוקתך ואחוי לך רבותאי שקליה לשושילתא מיניה ויהיב ליה עיוקתיה ³בלעיה אותביה לחד גפיה ברקיעא ולחד גפיה בארעא פתיקה ארבע מאה פרסי על ההיא שעתא אמר שלמה ³מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמול תחת השמש ¹⁰וזה היה הלקי מכל עמלי ⁹מאי וזה רב ושמואל חד אמר מקלו וחד אמר גונדו היה מחור על הפתחים כל היכא דמטא אמר ²אני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלים כי מטא גבי סנהדרין אמרו רבנן מכדי שוטה כהדא מילחא לא סריך מאי האי אמרו ליה לבניהו קא בעי לך מלכא לגביה אמר להו לא שלחו להו למלכוותא קאתי מלכא לגבייכו שלחו להו אין קאתי שלחו להו בידקו בכרעיה שלחו להו במוקי קאתי וקא תבע להו בנידותיהו וקא תבע לה גמי לבת שבע אימיה אתויה לשלמה והבו ליה עוקתא ושושילתא דחקוק עליה שם כי עייל חויהי פרח ואפילו הכי הוה ליה כיעותא מיניה והיינו דכתיב ⁶הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל כולם אחויו חרב מלומדי מלחמה איש חרבו על ידיכו מפרד כלילות ¹⁰רב ושמואל חד אמר מלך והדיוט וחד אמר מלך והדיוט ומלך: לדמא דרישא ליתי שורכינא וכינא ואסא דרא וזיתא וחילפי דימא ויכלא ולישלוקינהו כהדי הרדי ולגמול חלת מאה כסי אהאי גיסא דרישא ותלת מאה כסי אהאי גיסא דרישא ואי לא ליתי ורדא חוורא דקאי בחד דרא ולישלקיה ולגמול שיתין כסי אהאי גיסא דרישא ושיתין כסי אהאי גיסא דרישא לצליחתא ליתי תרנגולא ברא ולישחטיה כוואל חוורא אהווא גיסא דכיבי ליה וגודהר מדמיה דלא לסמינהו לעיניה וליתלייה כסיפא דבבא דכי עייל חיף ביה וכי נפק חיף ביה לברוקתי